

се тогава пътешества! — Я си свивайте опашките, че зло ще патите! Да не мислите, че нашъ врабче се е родилъ само за да яде. Ами ако го нямаше него, кой щеше да чисти дърветата отъ гъсеници, а?

— Брей, голъма работа! — викваха въ единъ гласъ и четиритъ кокошки и се разкудкудякаха тъй силно, че пътешества изгубваше търпение, спущаше се отгоре имъ и почваше да имъ скубе перушина.

Ала малкото врабче не разбираше езика на кокошките и затова продължаваше да обикаля около курника и да кълве спокойно поръсенитъ по земята еchemични зърнца.

Една нощ завалъ снегъ и цвѣтата земя се покри съ дебела снѣжна пелена. Дърветата побѣлѣха като голъми захарни букети, малките къщички се сгущиха още повече и по стъклата на прозорците имъ заблестѣха звездички скрежъ.

На сутринята, врабчето изскочи изъ своето скривалище подъ стрѣхата на къщата и кацна върху стобора.

— У-у-у, че лютазима! — рече то и настърхна цвѣло отъ студъ.

А бѣлата кокошка, която бѣше току-що станала отъ сънъ и бѣ надникнала за мигъ презъ вратичката на курника да ви-

ди какво е времето, закудкудяка радостно, сетне легна въднага въ сламата и снесе едно яйце. Тя помисли, че земята е побѣлѣла отъ нейната перушина и тая мисъль я наду като пуйка.

— Бѣгайте! Не се допирайте до менъ! — говорѣше тя на своите другарки, а тѣ се изсмѣха тихо и не казаха нищо.

Само черната кокошка въздейхна дълбоко, и отъ очите ѝ покапаха сълзи. Мъжно ѝ бѣше, че земята не е покрита съ нейната перушина.

Следѣ малко въ градината дойде едно хубаво момиченце съ черни очички и румено личице.

— Бате ще ми направи съженъ човѣкъ! — извика то и заплѣска весело съ рѣже.

И наистина, неговиятъ братъ затъркаля по земята една съжна топка, която ставаше все по-голъма и по-голъма, докато най-сетне се превърна въ чуденъ съженъ човѣкъ съ дълга метла въ рѣжата, съ червенъ носъ отъ морковъ и съ два черни вѣглена, вместо очи. Цвѣлъ денъ малкото момиченце скачаше около съжния човѣкъ и му се радваше.

Ала ето, настѫпи вечеръта и къщата заспа дълбокъ сънъ. Заспаха и кокошките въ курника.

Само малкото бедно врабче